

stemmelse den Gang, havde vi nu formentlig været i Besiddelse af en saadan Lov allerede i halvandet Aar. Denne Bestemmelse blev derefter optagen i det Lovforslag, som jeg havde den Ære at forelægge i forrige Samling. Naar jeg optog den deri, var det ikke, fordi jeg i det Væsentlige havde forandret min personlige Opfattelse af, hvad der var rigtigt at sætte ind i Loven; men det var, som jeg tillod mig — hvis jeg ikke mindes feil — at udtale ved Lovforslagets Forelæggelse i forrige Samling, fordi jeg ikke mente at burde fastholde min Modstand imod en saadan Bestemmelses Optagelse, da det ærede Udvalgs Anskuelse i den Henseende havde fundet Støtte andre Steder og navnlig hos forskellige sagkyndige Myndigheder. Jeg gav derved Beris paa, at jeg er villig til at høre min egen personlige Opfattelse for hvad Andre, til hvis Dom jeg selvstændig maa sætte Lid, anse for det Rette. Naar nu imidlertid det ærede Udvalg er kommen til det Resultat, at det dog maasse var rigtigt ikke at optage denne Bestemmelse, kan jeg ikke Andet end give denne forandrede Opfattelse fra Udvalgets Side min fulde Billigelse. Jeg optog denne Bestemmelse i det forrige Lovforslag modstræbende, dels af den Grund, som det ærede Medlem nu gjorde gjældende, at man nemlig ved en saadan Bestemmelse let kunde komme til at bispære Skibsarten mere, end det maatte anses for at være nødvendigt, men dernæst ogsaa, fordi det forekommer mig, at slige detaljerede Bestemmelser, slige i den yderste Enkeltighed gaaende Bestemmelser, ikke høre hjemme i en Lov, da det tør betragtes som en given Ting, at Erfaringen og Fremskridt i Indsigt ville kunne føre idelig og idelig til Forandring paa saadanne Punkter. Naar man i en Lov fra 1872 eller 1874 indfætter Bestemmelser, som kræve ikke blot et vist Antal Baade, og Baade af en vis Drægtighed og Bæreevne, men Baade, hvis Maal angives i Decimalkommer, saa kan man være overbevist om, at der vist ikke vil gaa mange Aar, inden Skibsbygningskunsten maa have drevet det dertil, at der kan fabrikeres Baade, som ere i Stand til at udrette det Samme og maasse Mere endnu, hvis Dimensioner ikke ganske nøjagtig ere disse Decimalkommemaal, som man vilde have sat ind i Loven; man vilde altsaa ved at optage saadanne detaljerede Bestemmelser i Loven lægge Hindringer i Veien for den naturlige og frie Udvikling. Dette var min Grund til i sin Tid at gjøre Modstand mod denne Bestemmelses Optagelse i Loven. Denne Uoverensstemmelse tør imidlertid altsaa nu haabes at være fjernet mellem det ærede Thing, paa hvis Vegne jeg antager, at Udvalget tidligere har udtalt sig, og Justitsministeren. Jeg skal i Forbindelse dermed kun gjøre den Bemærkning, at det for saa vidt ikke var ganske korrekt, naar den sidste ærede Taler yttrede, at jeg nu omfider havde givet efter for to Udvalgs Opfordringer om at dele Lovforslaget i to Forslag, idet nemlig

det første Udvalgs Opfordring egentlig kun gif ud paa at dele Loven i forskellige Afsnit. Denne Begjæring efterkom jeg i forrige Samling, men da vilde man gaa endnu videre, man vilde nu have to Love, og denne sidste Begjæring har jeg nu efterkommet i denne Samling. — Søvrigt fremsatte de ærede Medlemmer nogle korte Bemærkninger angaaende enkelte Punkter. Det er ganske rigtigt, at der i Lovforslaget angaaende Tilfynet med Dampfjebler paa Landjorden, saaledes som det nu foreligger, er kommen en enkelt ny Bestemmelse ind. Allerede ved Lovforslagets Forelæggelse tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa dette Nye, der indeholdes i § 16. Det Nye ligger ikke saa meget deri, at Tilfynet skulde overdrages til Arbeidsinspektørerne, som i den anden Bestemmelse, at Efterfynet skal ske hvert Aar, men da nu i en mindre omfattende Grad, medens der i Forbindelse dermed skal finde en særegen Kontrol Sted med de Mænd, hvem Pasningen af Dampfjeblerne er overdragen. Den ærede første Taler fremhævede imidlertid navnlig, at Tilfynet skulde overgives til Arbeidsinspektørerne. Han har ganske vist Ret i, at det kunde synes at være noget usadvanligt, at et Tilfyn med Forhold, som henhøre under Justitsministeriet, overdrages til Mænd, der ansættes af et andet Ministerium for andre FormaaIs Skyld. Det er derfor en Selvsølg, at forinden Justitsministeren har kunnet bringe disse Mænds Benyttelse i Forslag i det foreliggende Lovforslag, har jeg maattet forhandle med Indenrigsministeren for at forhøre, hvorvidt han mente, at disse Arbeidsinspektører kunde være passende og tjenlige til at overtage dette Øverv, og det er ligeledes en Selvsølg, at jeg først efter, at Indenrigsministeren har udtalt sig for, at disse Mænd vare særlig egnede til dette Øverv, har troet at kunne bringe det i Forslag, at dette Tilfyn blev overdraget disse Mænd. Naar jeg har ønsket at gjøre det, har det ganske simpelt sin Grund deri, at jeg gjerne vilde lette Byrden af dette Tilfyn for de paagjældende Kjedeleiere saa meget som muligt. De ville se, mine Herrer, at navnlig den Betaling, der foreslaas ydet Arbeidsinspektøren, er lavere end den, der ellers skulde gives for dette Tilfyn, ligesom Taler her kun er om een Mand, medens ellers Tilfynet tilkænftes overdraget til to Mænd. Jeg har fremdeles tænkt mig, at dette Tilfyn med Kjedelerne kunde sættes i Forbindelse med det Efterfyn, som Arbeidsinspektørerne af andre Grunde skulle foretage i Fabrikerne, og at altsaa Genen vil blive mindre for Cierne, naar Tilfynet kunde ske paa en Gang, i Stedet for at henlægges til flere Gange. Det er ganske rigtigt, at det beror paa disse Mænds tekniske Indsigt, om man med Sikkerhed vil kunne betro dem dette her omhandlede Øverv. Lige som det imidlertid er Tilfældet med de nuværende Arbeidsinspektører, at det maa antages, at de ere særlig egnede til at paatage sig dette Øverv, saaledes maa man ogsaa antage, at der i sin Tid